

ЕСЕ

на тема:

"Акъл не ща, пари ми дай"

В представата на много хора е, че разходите ще съживят икономиката. Това не е така. Увеличаването на паричното предлагане магически не води до увеличаване на количеството на земя, труд, или капиталови стоки на разположение за производство. Създаването на пари от нищото не произвежда повече потребителски стоки и там е уловката. Не можем да ядем пари. Ние не можем да се обличаме в пари. Ние не можем да живеем в пари. Дори Бийтълс са знаели, че парите не могат да купят любов.

Хората няма да искат да държат левове, ако те мислят, че докато те правят това, количеството на стоките, които могат да се купят с техните пари се свива ежедневно. Увеличаването на разходите увеличава търсенето на производствени и потребителски стоки, което води до още по-голям ръст в цените им, подхранват се още по-интензивни инфлационните очаквания, които насърчават хората да харчат още по-бързо, увеличавайки цените още по-рязко, което ... може човек да си представи докъде ще доведе. Това е рецепта за икономическо бедствие, а не благоденствие. Попитайте хората в Зимбабве.

Ако искате да спрете пожар, не хвърлят бензин. По същия начин, ако искаме да решим икономическите си проблеми, ние не трябва да хвърляме повече пари в икономиката. До степента, до която има някакво икономическо възстановяване, то се дължи на реалните спестявания, които са разумно инвестирани в производствените предприятия.

Както казва Нелсън Мандела казва: „Образованието е най-мощното оръжие, което можете да използвате, за да промените света.”

Образованието е ключът към премахване на неравенството между половете, за намаляване на бедността, за създаване на устойчива планета, за предотвратяване на ненужни смъртни случаи и заболявания, както и за насърчаване на мира. И в една икономика на знанието, образованието е новата валута, с която народите поддържат икономическата конкурентоспособност и глобалното благосъстояние.

Образованието е инвестиция и една от най-ключовите инвестиции, които страната може да направим. Арне Дънкан служи като секретар на образованието на САЩ

Целите на хилядолетието на ООН (ЦХР) са насочени към предоставяне на всеобщо начално образование за всички и за премахване на неравенството между половете. Те са в основата на повишаването на разходите на много народи и много неправителствени организации. Но това не е лесна задача и много страни не достигат до постигане на тези цели, по-специално 2015г. е целева дата, която е определена (когато целите са приети през 2000).

Образованието е в основата на мира и просперитета. Не мога да си представя по-добър свят без глобално осигуряване на по-добро образование.

Насърчаването на иновациите и икономика, основана на знанието, са основните фактори за растеж и създаването на работни места в двадесет и първи век. На свой ред, развитие на икономиката на знанието дейност и иновации, се основана на информационните и комуникационните технологии (ИКТ), които са възможни само ако има развитие на човешкия капитал въз основа на съвременното образование и солидни умения.

Необходими са няколко изграждащи блока за тази трансформация на регионалните икономики на Балканите. От тази гледна точка, инвестициите в научните изследвания и иновации, знания и информационни инфраструктури, образование, обучение, както и творческите индустрии и нови управленски работни структури са в основата на стимулирането на интелигентен растеж. Трансформацията на националните системи за наука и иновации в региона към по-модерен тройно-спирален модел е от съществено значение за производството и разпространението на нови знания, а също и за съответните инвестиции в знания.

Съществуват четири измерения за постигане на тези цели. По-специално научна и развойна дейност, информационното общество и Културна и творческа индустрии могат да допринесат за увеличаване на БВП. Също така развитието на човешкия капитал се състои в увеличаване на броя на висококвалифицирани хора в региона. Културата и творческите индустрии подкрепят също така идеята за другите три измерения: творчество трябва да се разбира като изходящ ресурс във всички измерения на интелигентния растеж.

Според EIS 2008 България е една от догонващите страни, с иновационна производителност доста под средната за ЕС-27, но процентът на подобрение е един от най-високите от всички страни и лидер по ръст сред догонващите страни.

България се характеризира с много нисък процент на производството на знания, което предполага, че тя е все още на етап на имитиране и възпроизвеждането на съществуващите технологии, докато се полагат много малко усилия за иновации. Затова политики за подкрепа на иновациите трябва да бъдат установени и иновационните политики трябва да бъдат неизменна част от територията.

Липсата на политическа воля е основна пречка за регионалното сътрудничество. Налице е липса на политическа визия, което създава целия проблем на регионално сътрудничество и където потенциалните ползи са лишени от съдържание. Липсата на функционираща държава, както и лошото състояние на икономиката също са основни пречки за изоставането на страната и упадък на всякакви визия за бъдещето, което е съсредоточено не върху нематериалното, а материалното благосъстояние.